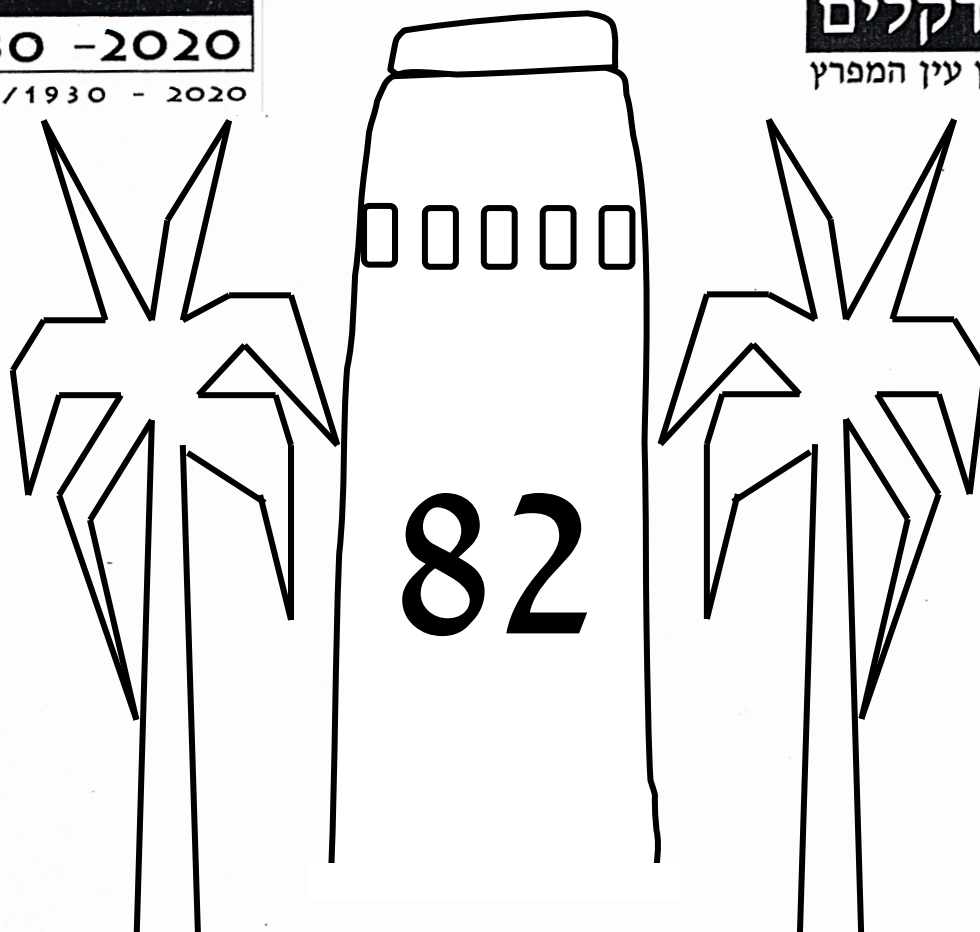

עלון מס' 24 (3273)
ד' אלול תשע"ט
24 אוגוסט 2020

קיבוץ עין המפרץ

שמונים ושתיים שנים לעליה על הקרקע

2020 - 25/08/1938

כ"ח באב תרצ"ח

חג עליה על הקרקע שמח ושונה לכל בית עין המפרץ!
אני מודה כי אני מכירה את ההיסטוריה של כל חגי הקיבוץ לדורותיהם, אך אני מניחה שחג כזה עוד לא היה. אירועי החג בוטלו, המבודדים התבודדו. מוכה ואני איננו מהמבודדים, אך החלטנו שבזמנים אלה יש לנהוג בהיגיון, ולפיכך מוכה בודד עצמו ממני ואני בודדתי עצמי ממוכה. יחד עם זאת, החלטנו שנוציא עלון לכבוד החג, פשוט מכיוון שמלבד העלון, כמעט ולא יהיו ציונים אחרים לחג, ואנחנו רוצים לציין את חגנו, לא? אז במסגרת הבידודים, אני מכינה את עלון החג לבדי.

בעמוד המאמרת של העלון מפורסמות תמיד שתי ברכות קבועות. הפעם ברכה אחת הינה רלוונטית במיוחד, זו ברכת ההחלמה לחולים בקיבוץ. תמיד כשהסתכלתי על הברכה הזו הרגשתי שהיא קיבוצית מאוד, לא יודעת בדיוק למה. זו ברכה שגרמה לי להיזכר בסיפורים ששמעתי על איך פעם היו מכניסים חולים לאיזולציה. כל כך רלוונטי לימינו! אז העלון הזה הוא בעיקר סיפורי ובידורי, מתאים בול לימי בידוד אלה. תוכלו לקרוא על העליה על הקרקע, על ההווי בשנים הראשונות, כמה סיפורים קצרים פרי יצירה מקומית, ליהנות מחידונים, ועוד כמה בונוסים, דפדפו ותראו.
ולסיום, באווירה חגיגית, מוזמנים לשיר כולם יחדיו, או לחוד :

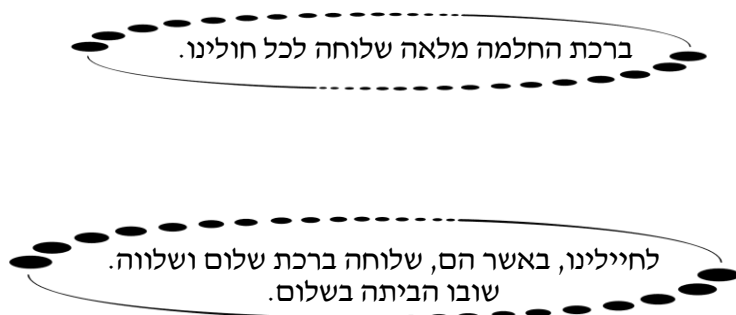
הנה ועלינו אדמתנו מלוחה
נרוה רגביה בדמי
בעין המפרץ עוד תשרה הברכה
ברכת הכפר העברי

הנה ועלינו וחי המפעל
הוקמה כבר חומת החצץ
בלב המחנה מתנוסס המגדל
משמרת עין המפרץ

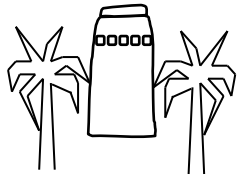
חג שמח והרבה בריאות,
דפי

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3-5	העליה על הקרקע
6	בשנים הראשונות – מתוך הספר 'חיוכים עם בועז'
7	תזכורת לחגיגות ה-80
8-11	סיפורים קצרים
12	שנת המצוות
13	גשר עין המפרץ
14	משולחן מש"א
15	מודעות
16-17	חידונים
18-21	חוברת בידוד מוועדת התרבות
22	הילדים העולים לכיתה א'

עורך : מוכה מלר, חברת מערכת : דפי עציוני
פנימי, אין להעתיק או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ.
כתובתנו בדואר האלקטרוני : alon@ein.co.il

העליה על הקרקע

מתוך החוברת "קיבוץ עין המפרץ – עובדות ומעשים"

קבוצות קבוצות הגיעו החברים ארצה, התיישבו בבת גלים ולאחר מכן בקריית חיים, עד שהבשילו התנאים לעליה לנקודה:

ארבע השנים שעשינו בקריית חיים היוו תחנה לאגירת כוח חברתי, הכשרה כלכלית והתבססות כלכלית. צברנו נכסים, בחומר וברוח, לקראת המשימות הצפויות וכבר ניצבות בפתח: **התיישבות**. זו היתה תקופה של גיבוש והתבגרות, כאן קלטנו את שתי קבוצות ההשלמה – קבוצת "במסילה" מפולין ו-"המפלס" – קיבוץ עצמאי קטן שישב בכרכור. היותנו סגורים בין הקריות, בלב יישוב עירוני שבכורח המציאות היה פולש ומשבש, במובן מה, את אורח חיינו הקיבוציים – מצב זה הבשיל את התמורה בתודעתנו. שאפנו להתיישבות חקלאית. השתכנענו שרק בה, בהתיישבות, יש עתיד לקיבוץ, והיא התנאי הבלעדי לקיום המהות הייחודית.

המפנה לא היה קל. כבר היינו קיבוץ די מבוגר, עם 40 ילדים ו-140 חברים. הזמן דחק בנו, חשבנו כי איחרנו. גופים צעירים מאיתנו ישבו זה מכבר על אדמתם הקבועה. וכך, אחרי לבטים וחיפושים נצמדנו ל"גני עכו" – אזור נרחב של ביצות ושטחי בור שבצפון מפרץ חיפה. הסוכנות היהודית דחתה את הרעיון מכל וכל והערימה אין ספור קשיים. סיבות לא חסרו: אדמה גרועה עם 5% (!) מלח, אחוז ללא תקדים וללא סיכוי להוציא יבולים מהקרקע ולפתח משק חקלאי; מחלקת הבריאות המנדטורית הכריזה לאו מוחלט בגלל הקדחת החמורה, שקנתה לה אחיזת קבע בסביבה הביצתית; וכמובן, הסכנה הביטחונית המאיימת מהיישובים הערבים, החושות הפזורות בכל המרחב ועכו – העיר השכנה שכה קרובה ועוינת. חרף כל אלה עמד הקיבוץ על דעתו בתקיפות, מתוך הרגשה כי חייבים להגשים את המטרה ומיד. כל דחיה מרחיקה אותנו ממנה, ועלולה לסכן את המשך צמיחתנו.

את התומך הנאמן מצאנו ב"קרן הקיימת", ובייחוד ביוסף וויץ המנוח שעמד בראשה, וראה משימה לאומית חשובה בהתיישבות יהודית באזור הזה. הקק"ל העניקה לנו עזרה כספית ומקצועית, והקיבוץ הארצי התייצב לצדנו ותבע זכויותינו במוסדות. מאבקים דרמטיים על הכרעה ואישור סופי של המוסדות המיישבים התנהלו במשך החודשים הסמוכים לעלייתנו, כשמעורב בהם שיקול ביטחוני ומדיני – החרדה אם לא יהיה במעשה ההתיישבות משום התגרות בערביי עכו, שהיוו אז מרכז פעילות הכנופיות, וכביש קריית חיים-עכו היה בשליטתם הבלעדית בשעות הערב. עוד פגישה מסכמת נערכה עם משה שרת, שהכריע **בעד** העליה, ועם משה גורדון ממחלקת הביטחון של הסוכנות, שהבטיח לתת 25 רובים – והפור נפל.

ב- 25.8.1938 עלינו למקום כיישוב ה-25 של "חומה ומגדל".

ידיעה בעיתון 'דבר' מתאריך 2.9.1938, מאת ברכה חבס:
"בשלוש בלילה יעיר הפעמון. בארבע יצא המשורין עם הנוטרים לבדיקת הדרך, ובעקבותיו השיירה כולה. עם קווי האור הראשונים תבהיק מרחוק הדרך המתפתלת בהרים, דרך עכו-צפת. המישור הנרחב יהיה שומם שבעתיים בחרבוני הקיץ – לא מים ולא ביצה נראית לעין, רק רגבים בהירים, סידים, רק קוצים יבשים וחרוכים. נוף עצוב, חד גווני, ללא צל, ללא ציפור.

ופתאום – השיירה באה! מודדים מכוונים מכשיריהם, נוטים גבולות. פקעות תיל נפרקות מן המכוניות, לוחות קרשים נישאים על גבות. הולמים פטישים, עודרים מכושים, מטרטר טרקטור, מדרדר חצץ. שורפים קוצים, מניסים קן צרעות, על פני התעלה מתקינים גשר, בתוך

החומה מבצרים עמדות. הולך נוסע המגדל רתום לזוג סוסים, לפניו צריף העץ על חלונותיו ודלתותיו מחובר אל הטרקטור. באים טנקים למים וכדים למרק פירות. מגביהים את המגדל בתנופה אחת – עוד סיבוב ועוד סיבוב, בכוחות מלוכדים, בזרועות מאומצות, והוא עומד הכן. עוד דחיפה ועוד אחת, בקצב משותף, ברצון מאוחד – וגם הצריף עומד איתן.

עוד שעה ועוד שעה – **הוקם יישוב**.
בתמונה: מקימים את הגשר מעל התעלה.
תמונה מהארכיון.

את הלך הרוחות בקיבוץ, הדבקות במטרה, ביטא נאמנה המנשר הנלהב – מגילת העליה, המסתיימת במילים: "אנו מאמינים באדם ובאדמה". כך האמנו – וכך הגשמנו. התיישבותנו הפכה לעובדה קיימת, בעוד הקיבוץ הועמד במבחנים חמורים. כיסינו בעצמנו את ההוצאות הכבדות של

הקמת הנקודה, הכל מהכנסות עמל כפינו, בלי תקציבים מהמוסדות. בשל כך כמעט והגענו להתמוטטות כלכלית. הקלה פורתא היוותה תמיכת הקרן הקיימת, שסייעה בידינו כמיטב יכולתה, מתוך הבנה והערכת המעשה החלוצי הנועז שנטל הקיבוץ עם התיישבותו בפינת ארץ זו.

רובם של החברים שהיו בנקודה בחודשים הראשונים חלו בקדחת קשה. לא חסרה גם דריכות ביטחונית מתוחה ומתמדת. לילה לילה חזרו והטרידו אותנו ביריות מטווחות למשק, ואנו רצנו כולנו לעמדות להשיב אש לתוקפים. לא לחינם אמר מאיר יערי בברכתו לרגל יריית אבן הפינה לבית הראשון בעין המפרץ:
"נחוצה העזה חלוצית ודמיון יצירה גדול בשביל לתאר לעצמנו את המקום הזה, על אדמתו המלוחה וסביבתו השוממת, כמשק פורח, שיישא ויכלכל את עובדיו."

מחוויותיהם של ילדי הקיבוץ ביום העליה על הקרקע, מתוך החוברת 'העשור הראשון' בעריכתו של מתן:

יוסף כהן, שהיה אז בן 11, מספר: "איך התגנבתי לעלייה על הקרקע"

ביום העלייה על הקרקע של קיבוצנו טרם מלאו לי 11 שנים. מפאת גילי הצעיר לא יכולתי להשתתף באירוע הגדול והמרגש, שהקיבוץ התכונן אליו במשך חודשים רבים. באותם ימים נחשבה העלייה על הקרקע לגולת הכותרת של המפעל הציוני בארץ. בבית הספר ובתנועת הנוער העלו על נס את העלייה הנועזת לחנייתה והפכו אותה לסמל לאומי. במפגשים החברתיים שרנו בדבקות את שירו של אורלנד "לילה משתרע, אש מן ההרים" שהוקדש לחנייתה. באווירה זו בה התחנכתי לא עלה על הדעת, שאני אעדר ממעמד כל כך חשוב כמו העלייה על הקרקע של הקיבוץ בו גדלתי.

והנה הגיע היום המיוחל, השיירה יצאה לדרכה השכם בבוקר וכמובן שאני נעדרתי ממנה. אך למזלי נותרה משאית אחת בחצר הקיבוץ, שעליה הועמסו מיכלי מים גדולים שהיו מיועדים לנקודה החדשה. ברגע שהנהג הסיח את דעתו מן הרכב טיפסתי בזריזות על המשאית והסתתרתי בין מיכלי המים. בשעת מעשה חשבתי בליבי, שהמכלים הגדולים יגנו עלי מכדורי הערבים אם נותקף בדרך. סוף-סוף הנהג התניע ויצאנו צפונה לעבר גני עכו. למען האמת כל הדרך שקשקתי מפחד, כי חששתי שהערבים עלולים לירות עלינו. לשמחתי עברנו את הדרך בשלום ללא כל פגע.

כשהגענו לשטח הנקודה קפצתי מהמשאית ונבלעתי בין ההמונים, שבאו להשתתף ביום העלייה, כך שאיש לא שם לב אלי. באותן שעות בהן שוטטתי בין העושים במלאכת הקודש לא היה אדם מאושר ממני. במו עיני זכיתי לראות את הפלא של הקמת חומה ומגדל "על אמת", ולא רק בתמונות ובסרטים של הקרן הקיימת. כשחזרתי לבית הספר, בתום חופשת הקיץ, הפכתי לגיבור היום וכל חברי קינאו בי על שנפל בחלקי לקחת חלק באירוע היסטורי, שרק יחידי סגולה זוכים להשתתף בו. המורה שלי קפץ על המציאה והטיל עלי לכתוב חיבור על יום העלייה על הקרקע.

כך, בדרך מקרה, נפלה לידי הזדמנות להשתתף בפועל במעשה חלוצי, שהיווה מופת לבני דורי.

תובל, אמנון וניצה מספרים:

עוד לא מלאו להם אז 4 שנים, אך יום העלייה נחרט בזיכרונם כיום מיוחד במינו. חוויה שלא שוכחים.

תובל צור – בין ראשוני ילדי החלוצים הצעירים שעלו אז לנקודה, כפי שהקיבוץ נקרא אז... הוא היה בן ארבע בלבד, אבל מעט זיכרונות עלו וצפו, ואחד, החזק שבהם, שהעמיסו את הילדים על משאית משורינית ולקחו אותם מקריית חיים לראות את הנקודה. אבל אז עדיין הם לא ממש עברו למקום השומם הביצתי שורץ היתושים, אלא המעבר היה בשלבים. בתחילה המבוגרים העבירו את האוהלים ואת כל הציוד, ורק אח"כ עברו פיזית. תובל זוכר את ימי הזוהר של התעלה שזרמו בה מים רבים, עד כדי כך שהיה עליה גשר גדול מבטון... ולא די בכך, אלא שג'מוסים אמתיים וגדולים מצאו בה מקום מרבץ (ראיינה: עמליה קלרפלד).

ילדים מבקרים ב'נקודה' ביום העלייה על הקרקע, תמונות מהארכיון:

אמנון אשכול – ביום העלייה על הקרקע הייתי ילד בן פחות מארבע שנים. אני זוכר שנסעתי עם אריה כספי בפלטפורמה רתומה לצמד סוסים. הביאו אותנו הילדים למגדל שכבר עמד. ליד המגדל נתקלו עינינו המשתאות באמבטיית פח (לכביסה) ששיטו בה להנאתם כמה שפמנונים גדולים. אמנון הילד עמד נפעם ליד האמבטיה ושמר על הדגים... למבוגרים לא היה זמן לילדים, הם היו עסוקים בלבנות את הקיבוץ (ראיינה: רחל עציוני).

ניצה שמואלי – השכם בבוקר ערפילי העירו אותנו הילדים והובילו אותנו אל הכביש הראשי בחיפה-עכו. שם ראינו גושים כהים נעים לאיטום צפונה, כשמעט התבהר יכולנו להבחין במכוניות משא עמוסות עד למעלה במטען של עצים ברזלים גדרות תיל ובני אדם רבים. נאמר לנו שהיום עולים על הקרקע והם נוסעים לשם, ל"גני עכו". זכור לי גם הביקור הראשון בנקודה. קיבלו אותנו באהבה ובשמחה והראו לנו הכול. קיפצנו בתעלות, טיפסנו על המגדל ניסינו לאותת וגם קיבלנו כיבוד – לחמניות עגולות ויפות. זה היה יום מלא חוויות.

קטעים מתוך הספר **חיוכים עם בועז**, פרי עטם של בועז רץ ז"ל ומאיר כץ, העוסקים בהווי בשנים הראשונות לקיבוץ:

פרשיות נעלמות – יום העצמאות תשל"ו (1975)

לפני שנה, מעל במה זו, פתחנו במסורת חדשה: החייאת סיפורי הגבורה בהם היו מעורבים חברי עין המפרץ בתקופת המדינה שבדרך, מלחמת השחרור ואחריה. סיפרנו אז כיצד עצרו אלימלך ואריה שנהב בעזרת מקלע הרקם עתיק היומין את התקפת הצבא הלבנוני על רמות נפתלי, וכיצד כבש כספי בטעות את הכפר מקר. כיצד בלם בוניו בגופו את השריון הבריטי בביריה, ואיך נדחתה התקפת הפלמ"ח על עכו ב-24 שעות כיוון שרומק התנגד שהכוחות יחצו את גן הירק ב-80 דונם, ועוד.

נתן קרן, שומר החופים על שפת הים, עומד בפרץ כנגד פלישה איטלקית. נתנו לו מקל ואמרו לו: אין לנו רובים. אם יקרה משהו, עליך לירות! -מה, במקל! -כן, במקל! תדפוק כאילו אתה יורה.

בודד בלילה, בחושך, שומע נתן משהו מתקרב. מי שם? אין קול ואין עונה. מי שם, כי אני יורה! רעש הפסיעות מתגבר. נתן עושה רעש במקל כאילו טוען, ההולך אליו מתקרב יותר ויותר. נתן דופק במקל – יריה! הדמות החשוכה ממשיכה להתקרב. נתן דופק במקל בקצב מהיר על פח – מכונת יריה!

ההוא מתקרב ומסתער, ופתאום נתן רואה – זה ג'יימס! ג'יימס, למה התקרבת? הרי יריתי במכונת יריה! ג'יימס עונה לו: מה מעניינת אותי מכונת יריה, הקצין אמר לי שאני טנק!

מסיבת יום הילד 1976

שלום ילדים,

בוודאי לא תאמינו לנו שגם הסבים שלכם היו פעם ילדים. זה קרה הרחק מכאן, אי שם בין פולין וגליציה, ולעולם לא נדע עד כמה שובבים הם היו כי זה היה מזמן וכולם שכחו, או שסתם לא רוצים לספר לנו.

נספר לכם על הילדים הראשונים של הקיבוץ, שעוד מעט יהיו גם הם סבים. לפני 30-40

שנה הם היו ילדים קטנים כמוכם, אבל הכל היה אחרת.

תתארו לכם שהם לא קיבלו בכלל ממתקים, ושכמעט לא היו להם צעצועים. בכל הקיבוץ היה רק זוג אופניים אחד, והוא היה של איתן גורן, שהיה אז בן 7. לכן איתן היה המלך, ומי שרצה סיבוב על האופניים היה צריך לעבור את תעלת המים שחצתה אז את הקיבוץ על עץ דק בשיווי משקל. כל הילדים הצליחו לעבור, חוץ מגדי אילן בן ה-4, שנפל למים וניצל ברגע האחרון מטביעה ע"י קפטן אריה גורן, רב החובל של סירת הקיבוץ.

מה עשו הילדים כל היום בלי צעצועים? אל תחשבו שהיה להם משעמם. בבוקר הם היו לומדים, אבל אז לא למדו כמו היום. ילד שהפריע היה מקבל ממורה פליקים וסטירות, ואם אתם לא מאמינים לי אז תשאלו את איתן נשקס ותובל, שהרבה סרגלים נשברו על הידיים שלהם.

השובב הגדול ביותר היה תובל צור, שלא תמיד היה רציני כזה כמו עכשיו. כבר בגיל 5, עוד כשהקיבוץ היה בקרית תיים, עשה יחד עם אמנון אשכול ניסיון מדעי – מה קורה למתבן אם מדליקים בו מדורה. התוצאה: המתבן, שהיה אז כל רכושו של הקיבוץ, נשרף. בהזדמנות אחרת הלך תובל לכיף בקרית חיים, ופתאום תפס רעב. מה לעשות ולא היה לו אפילו חצי גרוש. אז הוא ביקש מעמוס טל שידחוף אותו על דוכן כעכים, וכמובן אחר כך שניהם עזרו לזקנה לאסוף את הכעכים, חוץ מכמה בייגלך ששמו בתרמיל.

חגיות העליה על הקרקע – תזכורת למה היה לפני שנתיים

חגיגה נפלאה, מרובת משתתפים, שכרגע נראית רחוקה כל כך...

לדים זה שמחה

מזל טוב

להילה ורונן בן אשר

להולדת הבן

טום

אח לליה ואמה

מזל טוב לסבים

אייבי ויוסי בן אשר

ברכות לכל המשפחה

ושירבו השמחות!

מכל בית עין המפרץ

לדים זה שמחה

מזל טוב

לליז צור/גלילי ונדב צור

להולדת התינוקת (עדיין ללא שם)

אח לללה

מזל טוב וברכות לסבים ולדודים

לסבא רבא – שימק מאירי

לסבתות דליה מלר וסאלי מאירי

לסבים דורון גלילי, יאיר צור ומוכה מלר

ברכות לכל המשפחה

ושתדעו עוד ועוד השמחות!

מכל בית עין המפרץ

סיכום פה"ש צח"י מיום 23.8.20

נוכחים: שני טובול, שמעון להט, שגית אסרף, איל מולד, ניצן שחף, הראל רוז, אילן שחף, רות מרדכי ותמיר שחף. מירב בר אילן חלקית.

חסרו: זהר איפרגן, אריה רוז.

הישיבה התקיימה ב-ZOOM.

נושאים לדיון

1. **תמיר דיווח** על מצב התחלואה נכון להיום, יום א': 19 חולים מאז יום ו', 167 חולים ומבודדים. אנו נמצאים בשלב של בלימת התפרצות המגפה. המבודדים בבידוד כבר מספר ימים ויש לראות כי אין תושבים שלא מרגישים טוב. יש לקבל את תשובות הבדיקות למי שלא הרגיש טוב במהלך סופ"ש.
2. אנו בקשר מול פיקוד העורף ומול משרד הבריאות אשר מבצעים את החקירות. החקירות מבוצעות אישית מול כל חולה, אך עלינו לספק את ההקשרים החברתיים, עבודה משפחה וכו'. זאת על מנת למנוע הכרזה של עין המפרץ כישוב עליו נדרש סגר, כלומר אין יוצא ואין בא. שיתוף הפעולה הוא טוב ומתבצע דרך המועצה, נפת עכו של מ. הבריאות ופיקוד העורף.
3. על חברים הנמצאים בבידוד לעדכן באתר האינטרנט של משרד הבריאות על מנת להקל על החקירה האפידמיולוגית ומניעת הודעות איכון טלפוניות לחברים. מי שקיבל כזו ובטוח כי לא נפגש עם חולה מאומת יתקשר ל-5400* שלוחה 1 ויעדכן על מנת לקבל שחרור - ניתן לשלוח אלי הודעה קודם ואנסה לסייע.
4. באגף החינוך בקשו הבהרה לגבי מועד היציאה מהבידוד. לאחר בדיקה הסתבר כי גם במרח"ב האמצעי וגם במרח"ב הבוגר המפגש האחרון עם חולה מאומת היה ב-17.8.20, לכן **היציאה מהבידוד לאחר 14 יום היא ב-31.8.20 בשעה 1600**.
5. שגית דיווחה כי עד כה נשלחו כ-90 בדיקות. 19 נמצאו חיוביות, 61 נמצאו שליליות, ולגבי 10 בדיקות עדיין לא התקבלו תשובות. חלקן של מי שלא הרגיש טוב במהלך סופ"ש.
6. **יציאה מבידוד:** יציאה מבידוד למאומתי קורונה אפשרית במצבים מסוימים גם ללא בדיקה נוספת. שחרור כזה אפשרי רק על ידי רופאה דרך המרפאה. צח"י מנחה את כל המאומתים הנפגשים עם אוכלוסייה מרובה לבקש בדיקת קורונה נוספת לשם זהירות בבריאות הציבור.
7. בביתנו היה פיצוץ מים ביום חמישי שגרם להצפה בתוך המבנה. התיקון גרם לפגיעה ברצפות. כרגע תוקן באופן זמני ומתקנים את הרצפה. עובדות הבית עברו בדיקות קורונה ונמצאו שליליות.
8. אנו פועלים לבצע בדיקה לעובדות בכל שבוע. הבית סגור כרגע למבקרים עד שנוודא שאין המשך התפרצות, ואז בהדרגה נתחיל לאפשר מאמצע השבוע ביקור אחד בשבוע מחוץ למבנה.
9. מתחמי דרייב אין לבדיקות קורונה נפתחו. תפורסם הודעה שתצא מהבריאות. לשם ניתן להגיע גם ללא הפנית רופא.
10. **הראל דיווח** כי המשק ממשיך לעבוד. בעטיפת איתי ורס חולים, אחרים שנבדקו יצאו שלילים. בימא יש כמה עשרות מבודדים, ואנו נמצאים בקשר עם ההנהלה שעושה מאמצים גדולים בתפעול השוטף. חקלאות עובדת כרגיל פרט למבודדים פה ושם.
11. **ניצן דיווחה** על פעילות חד"א למשלוחים והמרכולית שעובדת עם כוח אדם זמני(המון תודה לעובדות).

החלטות נוספות

11. **בריכת השחייה** סגורה כעת. גם כאן נבדוק אם אין המשך התפרצות בקבוץ. באם לא יתווספו חולים נוספים נבדוק לאפשר בהמשך השבוע פעילות לשחינים בלבד (ההנחה כי הידבקות מתרחשות במפגש החברתי שסביב).
12. **יציאה להתאווורות של מבודדים:** ברור כי השהייה למשפחות שלמות עם ילדים קטנים קשה. על כן נאפשר למבודדים, **לא למאומתי קורונה**, לצאת לסיבוב מסביב לקבוץ מיום ב' 24.8.20 בין השעות 06:00-05:00 בבוקר ו- 21:00-20:00 בערב. בשעות אלו שאר החברים יהיו בבית. היציאה עם מסכות. מאומתי קורונה לא יכולים לצאת מהבית וישמרו על פעילות גופנית בתוך הבית ככל שניתן.
13. **חינוך** עקב כמות המבודדים במערכת החינוך יש קושי להיערך לתחילת השנה. שני, ניצן, תמיר ועומר יקיימו דיון איך לפתור נושא זה באמצעים הקיימים.
14. אנו מודים לחברי כפר מסריק על מחווה יפה של אספקת 100 עוגות, פרי אפיית חברות הקבוץ, וגם מלוני משדות גדיש כ"מ לכול המבודדים אצלנו ביום ו' האחרון.

רשם:

תמיר שחף, יו"ר צח"י

יש לחבוש מסיכה

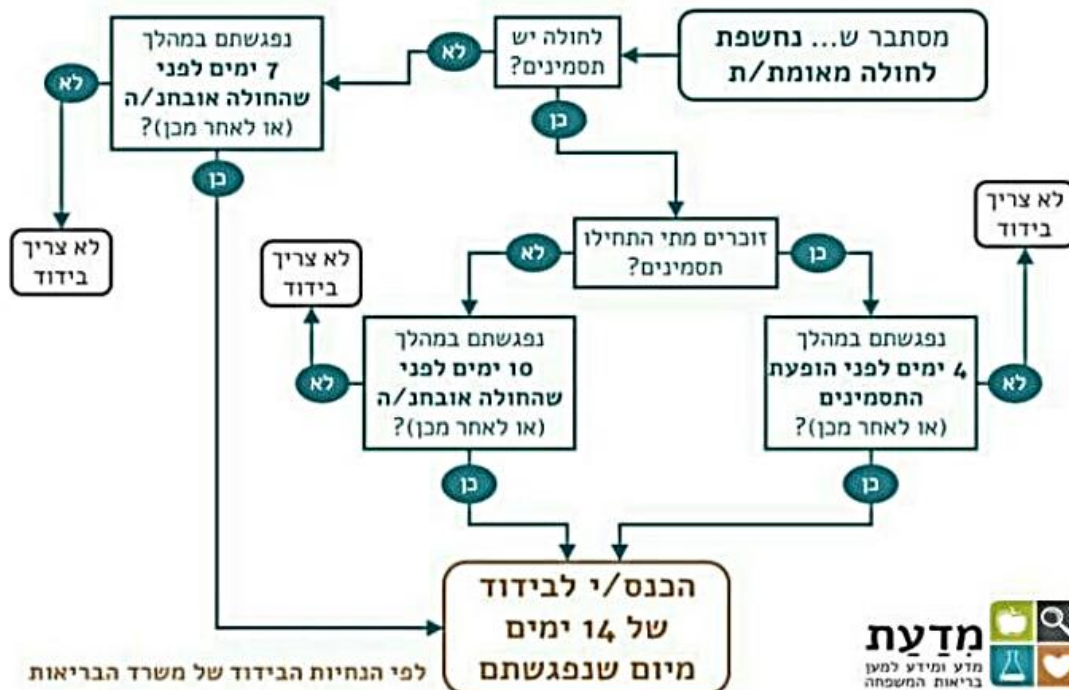
בבד יציאה מהבית

הכל מבלבל? מדעת עושה סדר

שמענו ש... "קיצרו את משך הבידוד"

בקצרה: לא נכון

נהלי החקירות האפידמיולוגיות שונים, אך לא משך הבידוד.

במהלך ימי הקורונה הזמינה וועדת התרבות את החברים לכתוב סיפורים קצרים. הסיפורים המובאים כאן הינם 'קציר היבול' הספרותי לתקופה זו.

יומני היקר/ יונת רוטמן

יומני היקר, נשארו למשפחה רק עוד 6 ימים לבידוד, והחלטתי לספר לך את קורות ליל אמש, שישמעו מוזרים ומעט דמיוניים, אבל על כל הפרטים המופיעים בהם אומר כבר עכשיו - "אמת דברתי". המשותף לכולם הוא המפגש שלנו עם הטבע שממקום משכננו (וכפי שתבין בהמשך לא רק ממנו) הוא מתגלה אלינו במלוא תפארתו.

אז ככה: הכל התחיל כשנעמי החליטה לפני יומיים לבדוק את יכולות הטיפוס שלה על העץ. זה קרה בשעת בין ערביים, בחילופי המשמרות בין היום ללילה. פתאום אני רואה בין העצים והשיחים יצורים מוזרים (נראו בהתחלה כשפירית גדולת כנפיים, ממש כמו של פיות) עפים להם בחופשיות, ואף מתקרבים אלינו בני האנוש. בשל ראייתי הקלוקלת וסירובי העיקש להרכיב משקפים, לקח לי זמן להבין שמדובר בעטלפים - כנראה בעטלף הפירות. זה קרה לפני יומיים. אתמול, כשישבתי בחוץ (ללא משקפיים כמובן) באותה שעת בין ערביים קסומה, נראה היה לי שהם חוזרים שוב, אבל הפעם קרה דבר יותר מעניין. אחד מהעטלפים, כך נראה, התיישב לו על עץ הזית מול ביתי, ופשוט החל לכרסם את אחד הזיתים. אף פעם לא ראיתי עטלף אוכל בשעת אמת, והייתי סקרנית לדעת האם אני מדמיינת או לא. מיהרתי לביתי להביא משקפים ופלאפון, כדי שאוכל לצלם ולשלוח למשפחה, אבל כשחזרתי לא היה על העץ אפילו זכר קטן לקיומו.

אם כאן אתה חושב שהסתיימו קורותיי אז אגיד שזו רק ההתחלה. כעבור שעה בערך, כשנמאס לי ולשירה ללמוד למבחן באנגלית, החלטנו לעשות טיול לילי עם מסיכות. השמחה הייתה רבה, הרגשנו קצת כמו מגלות עולם וקצת חוטאות, בשל ההפרה של הסגר הלא הוגן שהוטל עלינו. לא לקחנו פלאפון מחשש למעקבים, ושוב, כהרגלי, לא לקחתי את המשקפיים. הלכנו מסביב לקיבוץ, ובהגיענו למגדל התבואות לא יכולנו להתעלם מהנשיפות הכבדות של התנשמת. שירה, בניגוד אלי, ניחנה בחוש ראייה חד ויוצא דופן. היא מיד זיהתה את התנשמת בקצה המגדל ואף תיארה אותה כך - "אני רואה אותה מנפחת את החזה ואז נושפת". הרגשתי ממש עיוורת, כי בקושי ראיתי כתם לבן ומטושטש. מיד הוצאתי משירה התחייבות שנחזור שוב למגדל, אבל הפעם אהיה מצוידת במשקפיים. בעודנו מחישות את צעדינו לבית לקחת משקפיים ומצלמה קרה הפלא הבא - על שרידי התעלה קרוב לביתנו אנו רואות גירית מצויה הולכת לאיטה ומיד נעלמת. כמו שאתם בוודאי מנחשים, מי שגילתה את הגירית הייתה שירה חדת העין. היא הבחינה בה, קראה לי מספר פעמים, אך עד שראיתי את הגירית היא כבר הייתה רחוקה ונעלמה לה מיד.

בתמונה: צילום לילי של גירית, מתוך דף הפייסבוק של נחשון רוטמן.

הסברתי לשירה על הרגע ההיסטורי שהיינו שותפות לו, ועל כך שכמו שהיא רוצה לפגוש את ציארלי מהטיקטוק, אני רוצה לראות גירית מצויה. סיפרתי לה על התסכול שלי שכל פעם גיגו מעלה תמונות של גיריות בפייס ושומר בסוד את מקום המצאן. והנה, סוף סוף היה לנו מפגש פנים אל פנים עם הסלב של עולם החי הפראי, שלמרות תוכנית השדרוג (ואולי חרף תחזיותיי הקודרות דווקא בזכות התוכנית) הוא לא נעלם מקיבוצינו. שירה לא הבינה למה אני כל כך מתרגשת. אמרתי לעצמי "אלוהים נותן אגוזים למי שאין שיניים", אבל התנחמתי בעובדה שללא שירה לא היה נגלה לי מראה הפלא של הגירית המצויה.

זהו, עד כאן להיום יומני היקר. מקווה שבקרוב יהיו לי עוד חוויות שאוכל לחלוק אתך. בינתיים, כמו שאתה מבין, השפיות עוד מחזיקה מעמד.

מסיפורי "מקום": "יש לבך רהליים אבל... אין לנו סימוכין לבך"

יום אחד יצאו לטיול השבועי שלהם איזק א. ובתו הקטנה. כהרגלם הם יצאו לכיוון המסגרייה, במטרה לחצות את גן הירק ולהגיע לגבעת הכלניות. אבל בעוברם ליד המבנה החדש – הקמרון מהלבנים האדומות – נעצר איזק, כאילו נשכח ממנו דבר מה. אבא, למה אתה עומד? איזק נראה מהורהר, ולבסוף פלט: חכי לי רגע, אני מוכרח לראות משהו מעבר למבנה החדש. את הקומונה החדשה בנו מיד כשנשרפו המקלחת והמכבסה. הקומונה "המפוארת" נועדה לקלוט את כל בגדי החברים והילדים, לגהצם ולחלקם לתאי החברים, ובקומונת הילדים לחלקם לפי קבוצות. אלא שלא הקומונה הטרידה את איזק! איילה לא הרפתה: אבא, מה הלכת לבדוק? מה קרה? איזק התחמק – אה... סתם, זה לא חשוב!

כעבור ימים אחדים, כשהלחץ הסקרני לא נפסק, החליט איזק 'לשחרר' מידע, בעצם שביב של מידע, וחשב שבכך תיגמר הסקרנות והשאלות תיפסקנה.

– תקשיבי בת, את זוכרת שלפני כמה חודשים, עוד לפני החורף והגשמים, נסע כל הקיבוץ לטיול במצדה ובמכתשים?

– כן, אני זוכרת שאתה לא נסעת איתם כי לא הרגשת טוב.

– נכון. אז תדעי לך כי הרעיון לצאת לטיול גדול של הקיבוץ היה של וועדת ביטחון. הם הצוות, "שומרי הסוד", הגו את הרעיון לרוקן את "הנקודה", כך שיהיה להם שקט ואיש לא יפריע להם.

– למה?

– היינו צריכים לחפור בתוך הבניין החדש. אסור היה לאיש מלבדנו לדעת על החפירה.

– מה חפרתם?

– אה... זה היה ניסון לבנות תאים חדשים בקומונה.

– מה, בשביל תאים חדשים רציתם שכולם ייסעו?

– כן, זה היה הרעיון. ובאמת, כשכל הקיבוץ נסע במשאיות שהותקנו בהן ספסלי עץ, יכולנו חמשתנו לעבוד בשקט, לחפור, לבנות קירות מבלוקים ורצפה מבטון, לסדר פתח קטן דרכו אפשר יהיה לרדת בסולם מברזל אחד אחד לחדר הסודי. את הפתח סידרנו כך שיצא מתחת לארון הבגדים של החברים. כדי להיכנס אליו צריך יהיה פשוט להזיז את הארון, שבנוי שלבים שלבים, בלי דלת מלפנים ובלי גב מאחור. כך נוכל להכניס בזריזות למחבוא שלנו, שקראו לו 'סליק', את כל הנשק שהכינונו להגנה על היישוב! באותם ימים, טרם קום המדינה, לא היינו בטוחים שהאנגלים יעזבו ובמנדט ייגמר. לא היינו בטוחים – מה יהיה? מה יעשו הערבים?

ה'סליק' החדש שימש אותנו שנים מספר. גם אחרי שקמה מדינת ישראל הסוד על קיומו ומקומו נשאר רק שלנו. מי זה 'שלנו'? של "חבורת הסוד" היישובית, חוליה חשובה בארגון "ההגנה".

עכשיו ברור איך נולד והתבצע הרעיון החברתי של יציאת כל הקיבוץ לטיול במצדה ובמכתשים? בתמונה: השלט על המבנה ההיסטורי. צילמה: מיה עצמון.

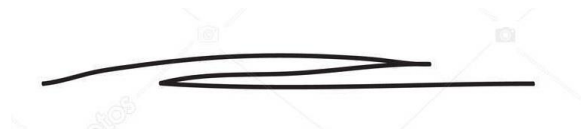
סיפור קצר על הקו. רונה. / אייל פרי

הקו של רונה התחיל במיטה שלה. משם הוא עבר לקיר, טיפס על החלון, ירד למיטה של אחיה הקטן, ויצא מחדר השינה לעבר הסלון. הוא דילג בין הספות לעבר המטבח, יצא לחצר, עבר בנדנדה ועל העציצים וחדר דרך חלון הממ"ד הישר לחדר המשחקים. כל בוקר הלכה רונה על הקו עד שמצאה בו נקודה אחת, עליה התחילה לצייר ציור. כך שמהקו יצאו הסתעפויות רבות שעלו זו על זו והלכו וכיסו את עולמה, עולם שבראה לעצמה. לפעמים מהקו יצא גם שיר שביקשה לשמוע שוב ושוב בטלפון של אמא. לפעמים משחק תחפושות, לפעמים ריב עם אחיה הקטן רועי.

סבא נשאר בהתחלה מחוץ לקו. לפעמים עמד על הדשא, אמר לרונה שהוא אוהב אותה ועשה תנועות חיבוק עם הידיים. הוא ראה את הקו, אבל לא בטוח שהבין מה שראה. כי רונה לא סיפרה על הקו לאף אחד, חוץ מלרועי. אבל רועי התחיל לפטפט כל הזמן, הקו, רונה על הקו, גם אני על הקו. הוא אפילו בכה כשרונה לא נתנה לו לצייר מהקו כי הוא כל הזמן יוצא מהקווים. ובגלל הבכי שלו גם אבא ואמא ידעו. הם הסכימו לרונה ללכת עליו כמה שהיא רוצה חוץ ממתי שהיה צריך לאכול, להתקלח או לעשות שיעורים. לעיתים קרובות הייתה רונה עוזבת אותו ובוהה בטלוויזיה למשך שעות, ותמיד הייתה חוזרת אליו. אבל רק רונה ידעה שהקו הוא גם מחסום. כל מה שיוצא ממנו לא ייפגע במגיפה. וחוף מזה, כל מי שקשור לקו לא יחלה. ולכן, בסודי סודות, היא קשרה את אבא, אמא ורועי לקו, והייתה בודקת תדיר את החיבורים. היא אפילו רצה פעם אחת לסבא שעל הדשא ונתנה לו חיבוק. כעסו עליה קצת, אבל זה היה שווה כי עכשיו גם סבא היה מחובר. והיא הייתה שומרת על הקו מכל משמר, בודקת את קצותיו, את הנקודות שנראו לה מועדות לפורענות, את החלקים שעמדו להיקרע, מתקנת פה, מתקנת שם, וגם בודקת אם הציורים נראו מפחידים מדי או סתם מכוערים והיה צריך לשפר אותם.

רונה הצליחה במשימה. הקו לא נקרע. רק פעם אחת היא חלמה שהקו נקרע וקרו דברים נוראים. היא התעוררה בבעתה, רצה למיטה של אבא ואמא וסיפרה להם בבכי על מה שקרה. אבא ואמא הרגיעו אותה שהכל בסדר, והרשו לה להישאר איתם במיטה עד הבוקר. כשקמה נזכרה בחלום, ורצה מיד לבדוק את הקו. ובאמת, מה שאבא ואמא אמרו היה נכון והקו היה שלם. מאז הגבירה את מאמצי המשמר שלה, ואפילו הורידה חצי שעה של טלוויזיה ביום בשביל זה.

הרבה זמן חלף וקרו המון דברים. רונה גדלה והספיקה לשכוח את הבידוד וחזרה לבית הספר, ואחר כך גם לאוניברסיטה, וגם הייתה בעוד המון המון מצבים ומקומות. אבל היא לא שכחה את הקו. והיא לא שכחה את הסיוט. ולמרות שעזבה את הבית מזמן ועברה מצבים נפלאים הרבה יותר, וגם קשים הרבה יותר, הקו עדיין הולך איתה, ואיתו גם הפחד. ויוצאים ממנו עדיין מלא ציורים, והיא שומרת עליו שלא יקרע, ובודקת אותו כשהיא נזכרת, והוא עדיין שלם.

השלמות קצרות לחוויה מרשימה בביקורנו ב"סליק" של עין השופט אמציה

"עצור! עצור!" נשמעה צעקתו של איציק הרב"ש, כשהוא מאיץ את רכיבתו על אופניו (זהו הגייפ המגויס לטובת הרב"ש שלנו).

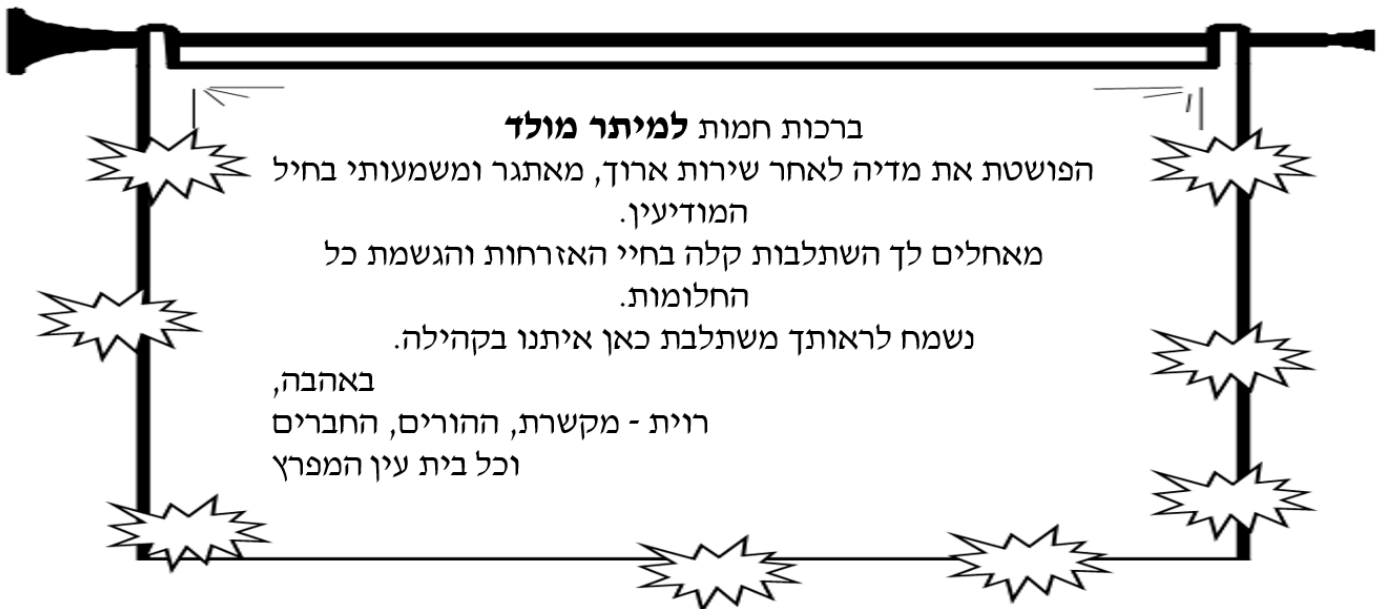
איציק מזהה שלוש דמויות לבושות לבן חומקות מאחורי הבריכה הלבנה. הוא מאיץ את נסיעתו – חייבים לתפוס אותם על חם. האקדח נשלף מנרתיקו (אבל עדיין לא נדרך!). במהירות הוא חולף סביב לבריכת המים, שפעם היתה לבנה, אבל... אין איש! בטוח שראיתי אותם – הם היו לבושים לבן! עוד סיבוב ועוד סיבוב, ואין מאומה. איציק מתנשף ועוצר. מה עושים עכשיו?

לפתע יוצא מהחשמליה הקטנטנה אליעזר נשקס. הוא מתריע – אל תירה! זה אנחנו! אליעזר מתקרב לרב"ש המזיע שלנו ומרגיעו – זה בסדר! אנחנו חבורת שומרי הסוד של "הנקודה" בפעילות חשובה. אתה חופשי לדרכך!

כך התנהלה לה השיחה הקצרה במחצית הלילה האפל. איציק לא עוצר את תדהמתו: אבל למה אתה בגטקס וגופיה לבנה? הוא לא מתאפק ושואל. אליעזר, ששערו גם הוא כבר האפיר והלבין, מסביר בלחש (כאילו שמישהו מקשיב להם): יצאתי בהסתר מהבית בלורדים. לא רציתי להעיר את פועה זוגתי, שמא תתעורר ותשאל: שוב אתה יוצא? כבר יש לנו מדינה!

אז ככה זה. אנחנו, חבורת הסוד של ההגנה, רגילים לפעול בחשיכה ובמסתור. הסליקים שלנו גם הדבר הסודי והשמור ביותר! זוכר שביקשת משרולק שיביא לך אקדחים? כן, כן. מלמל איציק. הימים היו ימים מתוחים. פעולות איבה וחבלה היו דבר של יום-יום, ומשמר הגבול היה מתריע לרב"שים – תגבירו את השמירה, תסתובבו על הגדרות. איציק היה מתרוצץ מדי ערב לגייס את המתנדבים למשמרות. אלא מה, לא היו לו מספיק כלי נשק לחלוקה, והחברים הצעירים לא מוכנים להסתובב עם "רובים אנגליים" כבדים ומגושמים. תן להם אקדחים, או לכל היותר "עוזים". ואין לי ב"נוקטה" מלאי של נשק לחלוקה.

סופה של הרפתקה: למחרת בבוקר מצא איציק על שולחן הנשקיה **שלושה** אקדחים מצוחצחים! אפילו גרגר לא היה בקנה, ישר לפעולה. אליעזר, שרולק ואיזק א. יצאו לעבודתם כאילו לא היה ולא נברא. סתם חלום לבן של איציק הרב"ש.

לתשומת לבכם:

לאחר קריאת עלונים נא להחזירם לתא הדואר של ההוצאה לאור, שנמצא באזור התאים של המוסדות, ולא לתא דואר יוצא.

תודה!

שנת המצוות 2019-2020 הסתיימה, לאחר שהשתבשה בעקבות מגיפת הקורונה. ריכז את השנה אלי אמנו מכפר מסריק, עם המדריכה חן ועם צוות ההורים. שוחחתי עם אלי על השנה שהיתה:

מה הנחה אתכם בתכנון המשימות של שנת המצווה? "יחד עם עמר עמיר הוגדרו 4 מעגלים בהם תעסוק שנת המצוות: המעגל הקבוצתי של בני המצווה, מעגל הקיבוץ, המעגל האזורי ומעגל המדינה. ההורים היו שותפים לעשייה, ולקחו על עצמם משימות רבות. דא עקא, הקורונה חתכה הכל. 50% מהתוכניות יצאו לפועל."

מה הספקתם? "הספקנו לעשות פעילות עם אליהו שחף מכפר מסריק. אליהו מרצה במכללת אורנים על יהדות רפורמית, והוא הסביר לבני המצווה על מהו גיל המצוות בהיבט קיבוצי-יהודי-רפורמי. מהי המשמעות של קבלת עול מצוות, והאחריות הנובעת מכך. זה מתקשר לכך שנערים רבים בקיבוץ בוחרים לעלות לתורה, אך אינם יודעים מהי משמעות גיל המצווה."

הספקנו גם לצאת לטיול אופניים לילי בתל אביב (בתמונה למטה), שהיה חוויה מאוד מוצלחת. יצאנו ברכיבה בתשע בערב מרידינג, וסיימנו באחת עשרה בלילה ביפו, שם עצרנו לאכול באבולעפיה כשהאופניים חונים לצדנו.

בנוסף, הספקנו להתנדב בבית אבות בנהריה כחלק מהפעילות במעגל האזורי. במסגרת

ההתנדבות הופענו בחנוכה בקטע של 'חנה זלדה' (בתמונה) שהיה מוצלח ומצחיק. ההורים גם הביאו לבית האבות סביבוני קרטון של ימא, והנערים והנערות קישטו אותם עם הדיירים."

מה לא הספקתם? "רצינו לגייס כסף למרות תרומה ע"י יצירת פריטי נוי שונים מבטון ומכירתם בקיבוץ. הספקנו להכין את התבניות לפריטי הבטון ואז הפעילות נקטעה. בנוסף, רצינו ליצור בביתנו גינה ביחד עם הדיירים, לבקר במחלקת ילדים בבי"ח ולשמח את הילדים, וליצור קיר פסיפס בכניסה לקיבוץ. תוכננו גם מפגש היכרות עם אדם חרדי, ומפגש היכרות עם אשה חרדית שהצילה מחבל ערבי ממוות."

ולבסוף, לא הספקנו לעשות את גולת הכותרת – הטיול המסיים שאמור היה להתקיים

בירושלים. בטיול היינו אמורים להיחשף לאספקטים מכווננים ביהדות באתרים כמו יד ושם, הכותל והר הרצל. תוכנן ביקור גם באתרים כיפיים – גן החיות התנ"כי, ביקור בשוק וטיול גגות.

מי ארגן את כל הפעילויות? "הפעילויות הובלו ואורגנו ע"י ההורים. חשוב לציין שזוהר איפרגן היתה הרוח החיה בצוות ההורים, ארגנה ביחד איתי את חלוקת המשימות ודאגה שדברים יתבצעו."

אילו חוזקות גילית בקרב קבוצת בני המצווה? "הנערים והנערות היו חדורי מוטיבציה.

היתה התייצבות מלאה לפעילויות, גם לכיפיות וגם לחינוכיות, וזה כלל לא מובן מאליו. לפני כל פעילות חשבנו יחד עם הקבוצה על הקשר שהפעילות יוצרת בינם לבין הקהילה, והנערים/ות היו שותפים ערים בחשיבה. גילינו גם את היכולות התיאטרליות שלהם – לקראת הופעת 'חנה זלדה' חששנו שיהיה להם קשה, אך הם הציגו באומץ, הכל זרם."

השר עין המפרץ: "כרטיס אדום לממשלת חרטא המושחתת"

מאת רפאלה גויכמן, מתוך המגזין TheMarker. שלחה לעלון: גלית זייד.

בגשר שליד אחד הצמתים המרכזיים והעמוסים בצפון, מעל הכביש שמחבר את עכו לחיפה, התייצבו במוצאי שבת כ-100 מפגינים, מרביתם חברי קיבוץ עין המפרץ וחלקם מעכו, עיר ליכוד מובהקת, כדי להפגין נגד השחיתות. בלי גימיקים, בלי תחפושות, בלי זמבורות — רק להציג לעוברים מסר אחד לא אישי: "מושחתים נמאסתם".

הראשונים להתייצב ב-18:00 היו עשרה מבוגרים שתלו שלטים שעליהם נכתב "חקירה עכשיו" ו"כרטיס אדום לממשלת חרטא המושחתת". כעבור חמש דקות הגיעו עשרות אנשים, מבוגרים, צעירים, משפחות והרבה בני נוער, שמילאו את הגשר בדגלים שחורים. אחד המפגינים הביא עמו שקית זבל שחורה וקשר אותה למטאטא, ובכל פעם שמכונית צפרה הניף אותה מצד לצד.

"זאת התארגנות ספונטנית, גם של חברי קיבוץ

וגם של אנשים שמגיעים מהאזור. זה לא שנתלתה

מודעה וזה משהו מאורגן", אומר יהודה פלור, חבר הקיבוץ שהגיע עם אשתו ומספר שזהו כבר השבוע החמישי שהוא מתייצב. "זאת הפעם הראשונה שאני משתתף במחאה כלשהי. הגיע לנו עד לפה", מסמן פלור עם היד מעל הראש. הגשר מתמלא בעוד משפחות. בכל פעם שמכונית צופרת, הילדים מרימים את דגל ישראל גבוה יותר.

"זאת הזדמנות בשבילם לשיעור בדמוקרטיה", אומרת אם שמחזיקה את בתה הקטנה על

הידיים, וזו מנופפת בדגל ישראל. "לפי צפירות ההזדהות מהכביש נראה שהרוב המוחלט תומך. יש בודדים ששורקים בוז וצועקים היידה ביבי", מוסיף פלור. "נפסיק להפגין כשיהיה שלטון שאוהב אותנו ואכפת לו מאתנו".

ילדיו ונכדיו של פלור גרים בקיבוץ כפר מסריק השכן, ונמצאים בגשר שנמצא במרחק 2

ק"מ דרומה. "הייתי שנים בצנחנים, כל החברים שלי בכירים בצבא, ולנו קוראים בוגדים?", אמר פלור.

כעבור שעה כבר עומדים על הגשר צעירים רבים ומנופפים בדגלים השחורים. "אני מחובר לשקמה שורצמן, שהיזה את עניין הדגלים השחורים, ואנחנו יוצאים לשמור על הדמוקרטיה", אומר עמרם שפאנוף, מורה לשעבר לחינוך גופני. "זה מה שחשוב לנו — מדינת ישראל. אין פה ימין ושמאל. יש פה אזרחים שהיא חשובה להם — למען המדינה ולמען הדורות הבאים".

צילמו: רפאלה גויכמן, מוכה.

נפתח מכרז לאיוש ועדת קליטה לאחר סיום תפקיד של כמה נבחרים

וועדת קליטה: בחירה באסיפה

ייעוד: גוף מקצועי, נבחר, שבוחן התאמת המועמדים לקליטה בקהילת ע"א.

תחומי סמכות ואחריות:

- על-פי נוהל הקליטה:
 - קביעת אבחונים.
 - הפניית המועמדים לקליטה לאבחונים הנדרשים.
 - המלצה להנהלת הקהילה על מועמדים לקראת קבלתם לחברות באספה.
 - אחראיות להפקת פרוטוקול מסודר של ישיבות הוועדה (מי נכח, מה נאמר).
 - אחריות לניהול תיק נקלט, הכולל את כל מסמכי הנקלט ועדכוננו בכל ישיבה.
 - הצגת המועמדים בפני האסיפה.
- הערה: הוועדה תמנה מבין חבריה את היו"ר. במידה והיו"ר לא נוכח בישיבת הוועדה ימונה מישהו אחר מבין חברי הוועדה כמחליפו.

חברי הוועדה: מפורסמים לציבור/ בחירה באסיפה. כ- 7-8 חברים.

על מנת שלא להכביד על הנקלטים ולאפשר תהליך זורם ופשוט, נפגשים עם משפחה כשלושה מחברי הוועדה (שלא קשורים אישית או משפחתית לנקלטים).

תפקיד היו"ר:

1. מקבל הפניה מצוות צמ"ד למשפחות שפנו להיקלט בקיבוץ.
2. חותם מול מכון האבחון על שמירת סודיות.
3. מביא את עיקרי ההמלצות בפני הוועדה.
4. מתאם ראיון למשפחה עם וועדת הקליטה/הקבלה.
5. מוציא פרוטוקול מסודר עם המלצת הוועדה למשפחה ולמנהל הקהילה להמשך התהליך.
6. מנהל תהליך קבלה מסודר וברור.

אפשר לקבל אינפורמציה נוספת אצל זיו אטד או יסמין אסף

ניתן להגיש מועמדות עד 6/9/2020 למשאבי אנוש

מייל carmen@ein.co.il או לתיבת הדואר בבית המוסדות

מכרז לאיש תפעול למרכז הטכנולוגי

- משרה מלאה.
- רישיון נהיגה חובה.
- שליטה במחשב בתוכנות office, יכולת לימוד תוכנות חדשות.
- חרוץ.
- אחראי.
- יכולת לעבוד ולנהל אנשים.
- רקע טכני עדיף.

לפרטים ניתן לפנות לשרון קון - 052-3967233.

המכרז פתוח לחברי קיבוץ עד 30/8/2020

תזכורות מהדואר

1. משרד הדואר אינו אמור לקבל משלוחים אישיים שמגיעים עם שליחים. מי שהזמין משלוח עם שליח מתבקש לתאם את קבלת המשלוח מול השליח, לא ניתן להשאיר משלוחים במשרד הדואר.
2. נא להגיע למשרד הדואר עם מסיכה בלבד.

תשובות לחידונים בעמודים 16-17:

9-ל,	21-א,	5-א,	01-ל,
5-ב,	11-ל,	4-א,	6-א,
4-ל,	01-ל,	3-ל,	8-ב,
3-ב,	6-א,	2-א,	7-ל,
2-ל,	8-א,	1-ל,	9-ב,
1-א,	7-א,		
:אָפּגאַבן אָנטוואַרטן		:אָפּגאַבן אָנטוואַרטן	

בדורעף

לאחרונה החליטה הנהלת איגוד הכדורעף על הכרזת אלופות המדינה לנשים וגברים לעונת-2019/20 לפי מיקום הקבוצות בסיום הליגה הסדירה. בגברים, זכתה הפועל מטה אשר /עכו. בתמונה: יו"ר הקבוצה מיכאל קישון מקבל את צלחת האליפות.

תּוֹבָנוֹת

סקיפ קטן / אמציה

לחברים שלום,
אני מביא לידיעת הציבור ידיעה שהתפרסמה בעיתון "הארץ" בתאריך 16.8:
"בין החברות האזרחיות הפועלות בדובאי מהאמירויות מצויה זה למעלה משנה ביעוץ לממשלת דובאי חברת "תובנות", שהיו"ר שלה הוא גל אלון והמנכ"ל הוא רן רייז" (בננו/חברנו).

בהצלחה!

חידון עין המפרץ – כללי

1. איזה גידול לא גודל השנה בענף הגד"ש?
 - א. אבטיח סידלס
 - ב. תירס
 - ג. כותנה
 - ד. בוטנים
2. מה מהדברים הבאים נכלל ביום הפתוח לנקלטים שנערך לאחרונה?
 - א. אורלי רוזנפלד סיפר על החקלאות בקיבוץ
 - ב. התקיים מפגש עם נציג חברה שעושה מבדקי חוסן כלכלי
 - ג. נערך משחק קהוט בקבוצות
 - ד. כל התשובות נכונות
3. באיזו שנה נוצר פסל הברזל של יוסף פרדו, שתלוי על הקיר הדרומי של המועדון?
 - א. 1970
 - ב. 1968
 - ג. 1980
 - ד. 1966
4. כמה פרות חולבות ישנן כיום ברפת?
 - א. כ- 1,500
 - ב. כ- 1,000
 - ג. כ- 1,200
 - ד. כ- 1,100
5. כמה תארי אליפות יש לקבוצת הכדורעף 'הפועל מטה אשר-עכו'?
 - א. 10
 - ב. 17
 - ג. 15
 - ד. 20
6. תעודת ההערכה שניתנה בשנה שעברה לענף המטעים ממילואות ניתנה על:
 - א. מקום ראשון בטון לדונם לאבוקדו
 - ב. מקום שני בש"ח לדונם לליצי
 - ג. מקום שלישי בש"ח לדונם לאבוקדו
 - ד. תשובות א' ו-ג' נכונות
7. כמה שנים מיכאל הוכמן שימש כרכז תרבות?
 - א. 8 שנים
 - ב. 9 שנים
 - ג. 10 שנים
 - ד. 11 שנים
8. היכן נמצא משרד ההוצאה לאור?
 - א. בתוך בניין המשרדים של הנהלת חשבונות
 - ב. בבית מוסדות
 - ג. בבניין של משרדי החינוך
 - ד. ליד מחסן התרבות בחדר האוכל
9. מה מיוחד במפעל ביואקולוגיה?
 - א. שהם רוצים להביא ביכורים בחג שבועות
 - ב. שהם פועלים באיטליה
 - ג. שזהו המפעל היחיד בישראל המסוגל למחזר את הפסולת המסוימת הזו
 - ד. הריח
10. איזו מרפאה מיוחדת נפתחה בחודש הבריאות?
 - א. מרפאה לחתולים
 - ב. מרפאה להורים צעירים
 - ג. מרפאה בשפת הסימנים
 - ד. מרפאה לדובים ובובות
11. מה מהבאים מגודל בבוסתן ה-80?
 - א. פסיפלורה
 - ב. מרווה
 - ג. פיטנגו
 - ד. כל התשובות נכונות
12. היכן הוצב בעכו הדוכן 'כריך למי שצריך', שהופעל ע"י מתנדבים מהקיבוץ?
 - א. במרכז רסקו
 - ב. בקניון עזריאלי
 - ג. בתחנת הרכבת
 - ד. במדרחוב

חידון עין המפרץ – היסטוריה מקומית

תודה לאמצייה על כתיבת חלקן של השאלות. תודה למתן על חומר הרקע.

1. מה היתה תרומתו של הקיבוץ לכיבוש העיר עכו במלחמת העצמאות?
א. חטיבת כרמל עלתה על מגדל המים לתצפית
ב. צריף התרבות שימש כמפקדה של מפקד החטיבה
ג. הקיבוץ סיפק ללוחמים תה וסנדביצים עם ריבה
ד. כל התשובות נכונות
2. מי מהרשומים מטה לא עבד ב'נעמן'?
א. אריה שנהב
ב. אנדה רוזן
ג. אליעזר גולן
ד. לויזק ענבי
3. היכן עמדה החזיריה של הקיבוץ?
א. ביציאה מהקיבוץ לגבעת הכלניות
ב. בין גן הירק והנעורון
ג. ליד המשק הערבי
ד. בקצה הביצה, קרוב למוסד ע"ש ת.ג. מסריק
4. מי גידל חזיר במסגרייה של הקיבוץ?
א. בוניו פרץ
ב. ג'וי
ג. עמוס מרדכי
ד. זיגו קלרפלד
5. היכן מצאו מי שתיה לבאר הקיבוצית?
א. ליד בריכות הדגים
ב. מאחורי הנגריה
ג. בחולות בין הקיבוץ וכפר מסריק
ד. במנשיה (לימים המטעים)
6. איזה אירוע דרמטי התרחש בשיחת הקיבוץ בפברואר 1931?
א. הוחלט להרוס את הצריף היחיד במחנה כדי לבנות חדש
ב. סולקו 18 חברים קומוניסטים
ג. הובע רצון לעבור לבת גלים
ד. אף תשובה אינה נכונה
7. כמה חברים מעין המפרץ התגייסו לבריגדה היהודית?
א. 5
ב. 3
ג. 7
ד. 11
8. למה נשלחו הפעוטות מהקיבוץ לקיבוץ מזרע בשנת 1940?
א. בגלל המלריה
ב. כי הצבא האיטלקי ניסה להפגיו את בתי הזיקוק
ג. בגלל ירי צלפים מגבעת נפוליאון
ד. בגלל מחסור במזון
9. איזה ענף שירת את כל האזור בשנים הראשונות להקמת הקיבוץ?
א. מאפיה
ב. גן ירק
ג. רפת
ד. נגריה
10. מה בחרו עובדי החוץ שהכינו עבורם במטבח מנות לארוחת בוקר?
א. שניצל עוף
ב. נקניקיות חריפות
ג. גבינה צהובה
ד. חביתה

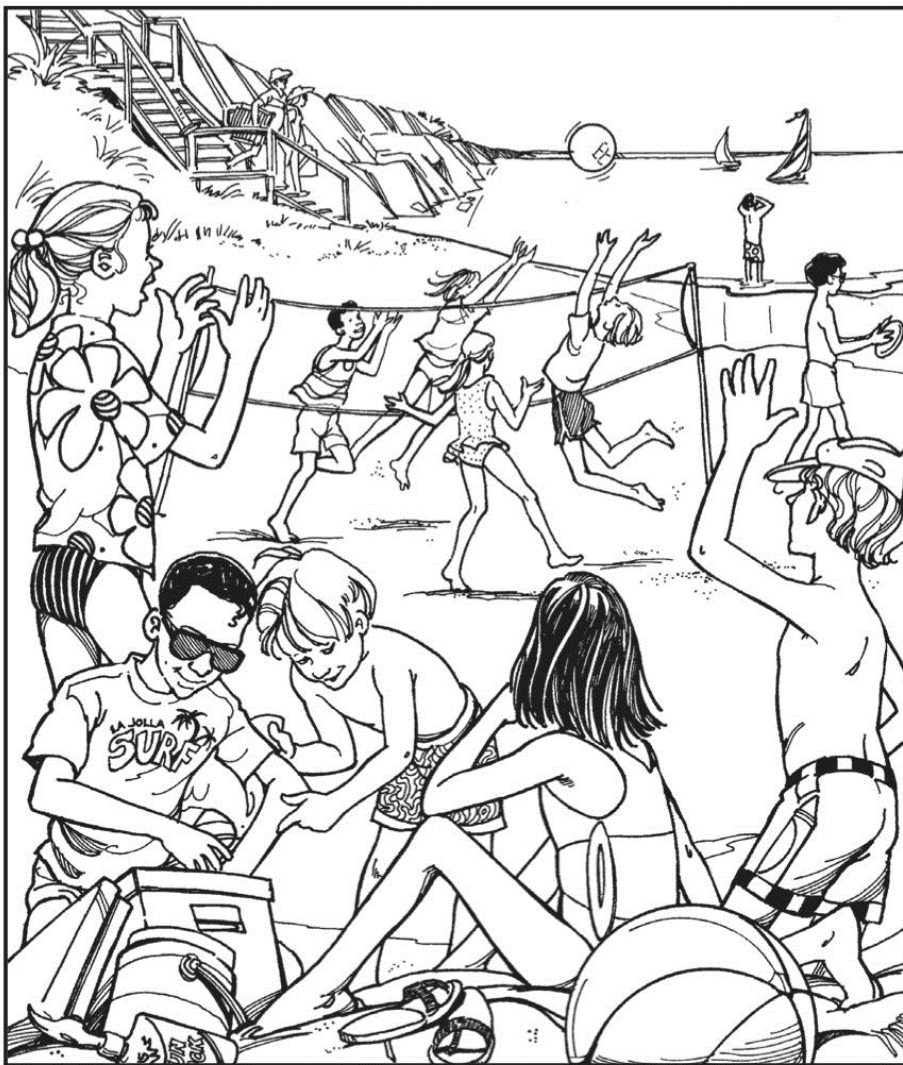

חידונים למבודדים
טבע

1. מהו ההר הגבוה ביותר בעולם?
2. מהו היונק הגדול ביותר בעולם?
3. מהו המקום הנמוך ביותר בעולם?
4. מהו הנהר הארוך ביותר בעולם?
5. מהו הפרי הכי מסריח בעולם?

הבוגרים מביניכם
יכולים לתרגם את
המילים באנגלית...
הצעירים והצעירים
ברוחם מוזמנים
למצוא את החפצים
המוחבאים בציורים
כאן ובעמודים
הבאים!

In the big picture, find these objects.

tack

crayon

paintbrush

seashell

hat

hammer

penguin

nail

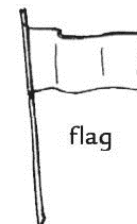
rabbit

banana

trained seal

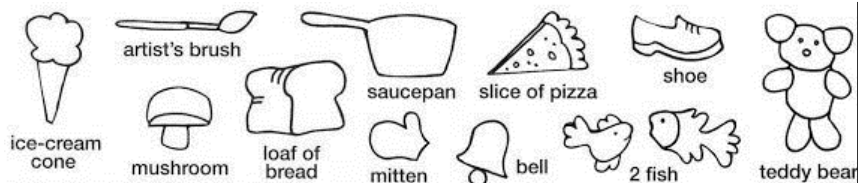
flag

חידונים למבודדים קיבוצים

1. מהו הקיבוץ הראשון ומתי הוקם?
2. לאיזה קיבוץ שייך מפעל מיטרוניקס ומה הוא מייצר?
3. באיזה קיבוץ זורם נחל האסי?
4. מהו הקיבוץ הדרומי ביותר?
5. בהשראת איזה קיבוץ נכתב השיר "ההר הירוק תמיד"?

חידונים למבודדים היסטוריה

1. מי היה נשיא מצרים שחתם על הסכם השלום עם מנחם בגין ומתי?
2. באיזה שם נולד דוד בן גוריון?
3. היכן תלויה "המונה ליזה" ומי הצייר?
4. מה היא הבסטיליה והיכן הייתה?
5. בעקבות איזה אירוע אנו מכירים את רוזה פארקס?

חידונים למבודדים

מוסיקה

1. מי המוזיקאי שניגן בווודסטוק את ההמנון האמריקאי על גיטרה חשמלית?
2. איזה אמן ישראלי נולד בקיבוץ משמרות?
3. איזה כלי נגינה ניתן למצוא בכנסיות?
4. איזה מלחין ידוע היה חירש?
5. מי האמנים המשתתפים באלבום "הכבש השישה עשר"?

תפוזרת

למידה מרחוק,
קורונה, וירוס,
ריחוק חברתי,
אחריות, מסיכה,
כפפות, זום,
נגיף, סגר,
בידוד, מטוש,
אלכוג'ל,
עקומה,
סימפטומים,
עטלף, פנגולין,
הדבקה, קהילה.

ו	ק	ב	ו	ז	פ	ר	ג	ז	ל	צ	ד	מ	ע	פ	מ	ז	י	צ	ת
ע	ע	ד	ת	פ	י	ת	ר	ב	ח	ק	ו	ח	י	ר	ש	ו	א	ז	ב
ש	ג	ל	ו	צ	ת	ט	צ	ק	ו	ז	נ	ק	ו	נ	ת	פ	ח	נ	ד
ה	ד	ר	ל	ב	ק	ו	ח	ר	מ	ה	ד	י	מ	ל	מ	ה	ג	צ	א
ש	ב	נ	ב	פ	כ	ש	ו	א	ש	ו	ר	כ	ס	פ	ת	ז	צ	ר	כ
ג	נ	מ	ו	ל	א	נ	ג	מ	ד	ו	ע	ה	פ	ל	ט	ע	צ	מ	ב
ז	ר	א	ס	ר	ה	ח	ת	י	ס	מ	ל	ג	ב	מ	ב	ר	ט	ת	כ
ש	ו	ה	ג	ז	ל	ש	ב	ק	ד	י	מ	ו	ג	ס	מ	ש	צ	ע	
י	ו	ס	ת	ר	ז	א	ע	מ	א	מ	כ	ז	ה	ל	י	ה	ק	מ	ש
פ	ח	ט	א	ד	ד	ס	ל	י	ח	ו	ת	ה	ק	ב	ד	ה	ס	ס	ס
נ	נ	ד	מ	ס	נ	ג	ו	ט	ת	ט	ר	מ	ס	מ	ח	ז	ק	ח	ד
ג	ק	ג	צ	ת	ו	י	ר	ח	א	פ	צ	ו	ר	ק	ת	א	נ	ת	ב
כ	ר	ל	ו	כ	ז	ד	ג	ז	ק	מ	ט	ק	א	מ	ת	פ	ה	ו	ר
פ	ל	פ	ל	ל	ג	ג	ק	א	צ	י	ת	ע	ו	י	ו	ש	ק	ק	ג
מ	פ	א	א	ר	י	ס	ד	ת	ק	ס	י	ב	ו	ל	ע	ר	נ	ד	ר
כ	ק	מ	ל	ה	ט	נ	ס	פ	מ	נ	ג	א	י	ק	א	ס	ג	ת	מ
ד	ו	ס	מ	ח	ח	ת	נ	א	ש	כ	ג	ע	ט	ב	ק	ע	י	ס	ש
ב	נ	ט	ת	ד	מ	ט	נ	ק	פ	ל	נ	ט	ה	ט	צ	ב	פ	ט	נ
ח	ל	ה	י	ס	ו	ג	ו	ה	צ	ס	כ	ש	ז	י	ש	נ	ל	ו	ת
ה	ר	ק	ז	ס	ק	ר	צ	י	ע	ע	ח	פ	ט	א	ח	ג	ר		

מצאו 10 בייגלה שמתחבאים בתמונה! כמוכן שמוזמנים גם לצבוע את הציור כולו!

חידונים למבודדים גיאוגרפיה

1. היכן נמצא המאצ'ו פיצ'ו?
2. אילו אוקיאנוסים יש בעולם?
3. מה נוצרו בישראל בעקבות השבר הסורי אפריקאי?
4. מהי שונית המחסום?
5. מה משותף לאמפייר סטייט, קרייזלר, בניין רוקפלר ומגדל החירות?

גלו את שמות חברי הקיבוץ

1. מגדלת במשתלה צמח תבלין נוצץ.
2. אופרה מפורסמת בקיבוץ דרומי.
3. אבן אדירה, מונומנטלית.
4. ציפור ימית שטרם פרוחה.
5. אפיק של יצרנית ממתקים קהילתית.
6. זיו זורח.
7. עץ מחטני תמיד ראשון.
8. בסיס יציב לדיש.
9. עמוד המקדש מתקבץ בקיבוץ.
10. מעצבת רסיסי לילה על אבני חן.
11. צמרתו במדינה אירופית.
12. בת צלופחד עולה בהר.

ילדי הקיבוץ העולים לכיתה א'

